

РЕШЕНИЕ

№ 42644

гр. София, 19.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6471** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.10,ал.1,т.17 и т.22 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на САДЖА Н. А.- гражданин на С. срещу Отказ за издаване на виза тип Д на КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ – ВТОРИ СЕКРЕТАР- КОНСУЛ В ГЕНЕРАЛНО КОНСУЛСТВО НА РБ В И. ,Т..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че отказът е издаден при нарушение на материалния и процесуалния закон, като са налице всички основания да и бъде издадена виза. Посочва се още, че на съпруга на оспорващата е предоставен хуманитарен статут и е издадено Решение за събиране на семейството в РБ, като те друг вариант нямат, той не може да се завърне в С., и няма как семейството да се събере и да живее заедно освен на територията на РБ, като с Отказа се нарушава правото на личен и семеен живот на оспорващия и на неговото семейство по чл.8 от ЕКЗПЧОС. Иска се отмяна на Отказа и връщане на административната преписка на органа за ново произнасяне.

В съдебно заседание, оспорващият-САДЖА Н. А.- редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Консулско длъжностно лице в Посолството на РБ в А., Й. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт А., редовно упълномощена, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение №3137/04.02.2022 година на Председател на ДАБ на съпруга на САДЖА Н. А. – А. А. И. е предоставен хуманитарен статут.

С Решение № 10217/16.06.2023 година на Председател на ДАБ към МС на РБ е разрешено на А. А. И. да се събере на територията на РБ със своята съпруга С. А. Н. и със совете деца М. А. А., М. А. А., Ф. А. А., М. А. А. и Р. А. А..

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, че със Заповед № 95-00-26/16.01.2025 година Министър на външните работи възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл.34,ал.1 и Приложение № 8 към чл.34,ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим за уведомление и обосновка на отказа на издаване на виза ,анулиране или отмяна на виза, посочил при отсъствие на консулското длъжностно лице, формулярите по т.1 да се съставят подписват,връчват /съобщават/ от определен със заповед на ръководителя на съответното задгранично представителство на РБ- заместник на консулското длъжностно лице, посочил, че в задграничните представителства, където ръководителят на представителството изпълнява и функциите на консулско длъжностно лице, той сам подписва формулярите.

На 14.02.2025 година оспорващият депозирал Заявление за издаване на виза тип Д, към което приложил всички необходими документи, както и Решението за събиране на семейството, издадено от Председател на ДАБ към МС на РБ.

На 23.05.2025 година ответникът по оспорването издал оспореният Отказ, с който отказал издаване на виза на оспорващия на основание чл.10,ал.1,т.17 и т.22 от ЗЧРБ.

По делото е приложено заверено копие на цялата административна преписка, в това число и доказателства ,събрани в хода на съдебното производство, както и Писмото от ДАНС.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. Оспореният Отказ за издаване на виза от 23.05.2025 година на Консулско длъжностно лице в Генерално консулство на РБ в И., Т. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визиращи в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от некомпетентен орган и е нищожен. Обстоятелството, че на консулско длъжностно лице нормата на чл.9г от ЗЧРБ е предоставила правото да издава, отказва издаването, да анулира и отменя визи.Това право е доразвито и залегнало и в чл.10,ал.1 от НАРЕДБАТА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИЗОВИЯ РЕЖИМ, според която визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. или от такива представителства на друга Държава-членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген,с която Република Б. има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи, само по себе си не е достатъчно, за да обуслови компетентност по силата на закона. От своя страна, съгласно чл. 27. ал.1 от Наредбата,Министърът на външните работи определя със

заповед дипломатическите и консулските представителства, в които консулските длъжностни лица могат да вземат самостоятелни решения по издаването на визи за краткосрочно пребиваване със срок на валидност до 1 година. По силата на аления втора, ръководителите на дипломатическите и консулските представителства определят с писмена заповед след получено съгласие на Дирекция "К. отношения" консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелно решение по ал. 1.

В конкретния случай, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че към датата на издаване на отказа Министърът на външните работи със Заповед от 16.01.2025 година година възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 към чл.34,ал.1 и Приложение № 8 към чл.34д,ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим за уведомление и обосновка на отказа на издаване на виза ,анулиране или отмяна на виза.

Отказът е издаден от лицето А. Д.- Втори секретар, Консул в Генерално консулство на РБ в И. ,Т., но липсват доказателства той да е определен с нарочна заповед на Генерален консул в Генерално консулство на РБ в И. , Т. за консулско длъжностно лице,което може да съставя, издава, подписва и отказва издаването на визи.

Приложената Заповед от 13.02.2025 година на лист 51 от делото предоставя правомощия на А. З.- Завеждащ консулска служба да организира работата в КС с основни парва и задължения, но не и за лицето А. Д.. Освен това отказът е издаден не по заместване, а на собствено основание от лицето А. Д.- Втори секретар, Консул, но няма доказателства същият да е надлежно оправомощен да издава откази за издаване на визи. Съдът с Определението за насрочване изрично указва на ответника по оспорването ,че за обстоятелството, че лицето А. Д. е заемал длъжността- Втори секретар, Консул в Генерално консулство на РБ в Генерално консулство на РБ в И., Т. и е бил надлежно оправомощен да издава откази за издаване на визи, не сочи доказателства,но такива не са представени. Липсата на компетентност у издателя на отказа прави същият нищожен, непорждащ правни последици. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-свкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове- чл.146,т.1 АПК. Липсата на компетентност у издателя на обжалвания отказ, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и.По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка

следва да бъде изпратена на Консулско длъжностно лице в Генерално консулство на РБ в И. ,Т. за ново произнасяне.

Претенцията на адвокат С. за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата е неоснователно, тъй като в представеното пълномощно липсва посочване, че адвокат С. е осъществил безплатно процесуално представителство на оспорващия по делото и простото твърдение ,че е осъществено такова по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата, не води до извод , че е осъществено такова. Оспорващият не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Отказ за издаване на виза тип Д на КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ – ВТОРИ СЕКРЕТАР- КОНСУЛ В ГЕНЕРАЛНО КОНСУЛСТВО НА РБ В И. ,Т..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ В ГЕНЕРАЛНО КОНСУЛСТВО НА РБ В И., Т. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: